

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Hittegoods

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 176. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1819_342_4-txt-shoot-idm201/facsimile.pdf (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

været ganske frugtesløs, men havde dog i det Mindste hos en, mig personlig ubekendt, boglærd Mand, waak indertlig Deeltagelse, og hvor oplivende et saadant Vidnesbyrd er for en Skribent, der daglig seies til at tænke, at hans Død er kun en Røst i Drøfen, det veed kun den, som det har prøvet!

Dobbelst glædelig var mig imidlertid denne Hønbelse, fordi jeg strax saae, at enten var Bladet af den æmpergde ældste Udgave, eller det maatte tilhøre en af de Udgaver, den senere Lids Boglærde, naaget de Aldres udtrykkelige Vidnesbyrd, satte stærk i Tvivl, saasom den af 1501, Bartholin, og den af 1504, Terpager omtaler. Velan! tænkte jeg, naar dette Blad siger allermindst, giver det dog den fornemme Tvivelsøge en god Skole, og skabfæster den glædelige Efterretning, at selv i hine Søvnens og Bankundighedens Dage, i Begyndelsen af det sextende Aarhundrede, var det ikke blot Christen Pedersen, hvis Sind og Hu stod til Fædrelandets Krønikke, ikke Alteskene blot som kunde læse i Bog, selv da var der dog Folk i Hundredtal som lystedes ved at høre Besked om de fremfarne Dage, og søn des at vel var de Skillingen stærke, for hvilke man kjøbte sig Fædrenes Forsagn paa Prænt og paa Rim.

Alligevel blede jeg ikke længe, for jeg sammenslignede Bladet med det tilsvarende Halvark i den ældste Udgave man hidtil kiendte, og herved overbevies jeg snart om, at hint Blad virkelig var en Vildning af et ældre Aftryk, da jeg overalt, hvor Ordene satte anderledes hos Gotfred af Ghemen, kunde spore Fjelen.

Bladet begynder med den Linie i Helges Rim: jeg brugede Krig og gjorde Fred, afbryder i Rimet om Rolf (der, ligesom hos Gotfred, ved en Trykfeil kaldes Rod) med Linien: han draver ei og fuld onden Grund; begynder atter i Valders Rim med Linien: Da Rog han mig i Valders Sund, og afbryder i Amlets med den: Eller jeg gjorde det af vittertigt Mod; tager endelig fat i samme Rim med: Grød for dig selv sagde jeg, fordi, og ender med: I Herberget havde han viist en Dreng.

Overskødig er vel den Anmærkning, at alle disse Afbrydelser have deres Grund i, at Bladet kun er et Halv-Ark, og det af en Udgave i Duodes eller forfæaaren Octav, da decimod den Ghemenste Udgave er i stor Detav eller forfæaaren Quart.

Hvad nu Forstiklighederne angaaer, da har man alt i Ovenstaaende en Prove, thi hver Bladet har: fuld onden Grund, har den Ghemenste Udgave: en onder Grund, men mere afgjørende ere adskillige